

РЕШЕНИЕ

№ 5343

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5368** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ /ИАМО/, с адрес: [населено място], [улица], представлявана от Р. И. – Изпълнителен директор, против решение № 50382 от 25.02.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 116-ти състав по НАХД №18129/2018г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 27-452/06.08.2018г. издадено от Изпълнителен директор на ИАМО, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 8 000.00 лв., на основание чл. 116, ал. 2 от Закон за лечебните заведения /ЗЛЗ/ за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредба № 49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи вр. чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да потвърди издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът,

редовно уведомен не изпраща представител.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен се представлява от юрисконсулт Г.. Процесуалният представител поддържа доводите, изложени в депозирания отговор по предявената касационна жалба. От съда иска да остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно. Не претендира за разности.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор С.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по депозирана в срок жалба срещу НП № 27-452/06.08.2018 г.

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че въз основа на постъпила в ИАМО жалба с вх. № МО 05-528/17.10.2017 г., със Заповед № РД 27-452/09.11.2017 г. на Изпълнителен директор на ИАМО е възложено извършване на проверка в [фирма]. При проверка на представеното на контролните органи медицинско досие, е установено, че на 16.04.2017 г. в 02:30 часа И. Ж. бил транспортиран от екип на ЦСМП – [населено място] в Спешно отделение на [фирма], за което е изготвен „Ф. за спешна медицинска помощ” №42161, в който е било отразено: анамнеза: „след гръбначна операция има температура”; работна диагноза: „Th spinalis Th9. А.”; лекарства и дози: „Т. – 500 mg.”.

В Спешното отделение, пациентът е бил прегледан от д-р И. Ю., дежурен лекар – специалист, без призната медицинска специалност, били назначени лабораторни изследвания, резултатите, от които са били отразени в „лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 9747/16.04.2017 г. – 02:38 часа”. В 04:04 часа е издаден Амбулаторен лист за преглед със специалист „платен преглед” № 56288, от името на Д-р И. Ю., без да бъде отразена анамнеза, диагноза, статус и консултации със специалисти, с посочена терапия – 500 мл. С. и.в. и амп. Диазепам и.м. След направения медицински преглед и резултатите от извършени лабораторни изследвания било установено, че пациентът е с висока температура, болки и бактерии в урината. Предвид липсата на лекар-нефролог в болницата, към момента на извършване на прегледа, И. Ж. взема решение на престои срещу заплащане в „Дневния стационар” до пристигането на съответния специалист. В 10:48 часа на 16.04.2017 г. с „направление за хоспитализация”, подписано от Д-р Ю., болният е настанен в Отделение по нефрология в Първа клиника по вътрешни болести на лечебното заведение, с диагноза: „други хронични тубулоинтерстициални нефрити” и придружаващи заболявания: „артериална хипертония II степен”, „смесено тревожно – депресивно разстройство”, „състояние след операция по повод патологична фрактура на Тн9, компресионни фрактури на Тн7-ТнП”, „вторична анемия”. Диагностично-лечебният процес е бил описан в

история на заболяването /ИЗ/ №11865/2017 г. На 16.04.2017 г. в 12:33 часа, И. Ж. е бил прегледан от Д-р Г.– дежурен лекар в Отделение по нефрология към болницата, без призната медицинска специалност по нефрология. На 17.04.2017 г. в 10:03 часа, пациентът е бил прегледан от доктор Р. – лекар – нефролог. Установено е, че при постъпването в клиниката И. Ж. не е имал тежък нефрозен синдром, терминална бъбречна недостатъчност, хипер или хипокалемия, без тежка метаболитна ацидоза, без уроепсис – спешни или животозастрашаващи състояния, съгласно медицинския стандарт по нефрология. В екипа, проследил болния е участвал лекар със специалност „Детска нефрология”. По време на престоя в болницата, пациентът е получил адекватни медицински грижи.

При така установените факти е прието, че от страна на [фирма] е извършено нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредба №49/18.10.2010 г. вр. чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ. В тази връзка е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № А 27-452/09.02.2018 г.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП № 27-452/06.08.2018 г., с което на [фирма] на основание чл. 53, ал. 1 вр. чл. 83, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 116, ал. 2 от ЗЛЗ е наложена имуществена санкция в размер на 8 000.00 лв. за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредба №49/18.10.2010 г. вр. чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения. А, именно – приел е, че е налице съществено противоречие в посочените като нарушени от страна на [фирма] норми на ЗЛЗ. В тази връзка е изложил мотиви за недопустимост е АУАН да бъде посочена като нарушена една норма на материалния закон – чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ и едва за първи път в НП да бъде посочена друга законова разпоредба – чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ. От страна на въззивната инстанция е прието, че е допуснато съществено нарушение, довело до ограничаване правото на защита на санкционираното болнично заведение. Предвид така установеното, въззивният съд е отменил обжалваното НП в цялост като незаконосъобразно.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Спазен е двугодишният срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Нарушенията са описани ясно, точно и конкретно.

Настоящият касационен състав намира изводите на СРС за неправилни.

Безспорно то събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства се установява, извършеното нарушение от страна на [фирма]. Настоящият касационен състав намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията, визираны в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Съдът счита, че актът е съставен изцяло в съответствие с разпоредбата на чл. 42 от

ЗАНН, като нарушението е изчерпателно описано и подробно са посочени обстоятелствата, при които същото е извършено. АУАН е съставен от компетентно лице при спазване на процедурата за неговото съставяне по чл. 40 и чл. 43 от ЗАНН. В същия е дадена правна квалификация на установеното нарушение, във връзка, с която в хода на въззивното производство е прието, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване правата на нарушителя. Настоящият касационен намира изводите на СРС в тази връзка за неправилни. Както ясно е посочено в Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г., постановено по тълкувателно дело № 7/2010 г. на Върховен административен съд, неточната квалификация на нарушението в акта за установяване на административното нарушение е без правно значение, ако нарушената правна норма е правилно посочена в наказателното постановление. Това е видно от правомощието на административнонаказващия орган по чл. 53, ал. 2 от ЗАНН да издаден наказателно постановление и при допуснатата нередовност в АУАН, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случай, че фактическите обстоятелства, приети в акта въз основа наличните по преписката доказателства, сочат на друг вид нарушение, наказващият орган би могъл да преквалифицира деянието, ако правилната според него правна квалификация е относима към установените обективни и субективни признаци на деянието.

Такъв е именно и конкретният случай, където в НП, наказващият орган въз основа на установената в АУАН фактическа обстановка и правомощията си, без да подменя или приема за установени други факти, правилно е посочил нарушената правна норма на чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ вр. чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредба № 49/18.10.2010 г., въз основа на която е ангажирана административнонаказателната отговорност.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и е съобразено с целта на закона. Спазен е срокът по чл. 34 от ЗАНН. В съдържанието му се съдържат задължителни реквизите и не се откриват пороци, водещи до накърняване на правото на защита на наказаното юридическо лице, противно на мотивите на СРС.

Нарушението е установено безспорно, правилно е приложена и санкционната норма в нейния минимум, както и че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски Районен съд е неправилно, и следва да бъде отменено като такова, а обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено в цялост.

По отношение на разноските – нито една от страните в производството не е изразила претенция за присъждане на съдебно-деловодни разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 50382 от 25.02.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116-ти състав по НАХД № 18129/2018 г., с което е отменено Наказателно

постановление № 27-452/06.08.2018 г. издадено от Изпълнителен директор на ИАМО, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 8 000.00 лв., на основание чл. 116, ал. 2 от Закон за лечебните заведения за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредба №49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи вр. чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ, И ВМЕСТО ПОСТАНОВЯВА,

ПОТВЪРЖАВА Наказателно постановление № 27-452/06.08.2018 г. издадено от Изпълнителен директор на ИАМО, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 8 000.00 лв., на основание чл. 116, ал. 2 от Закон за лечебните заведения за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредба № 49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи вр. чл. 46, ал. 3 от ЗЛЗ

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: